

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט ערפאת טאהא

רומן זדורוב (עציר) – נתין זר בעל מעמד זמני ת"ז 001666106
(בעל אזרחות אוקראינית AC 708847)

המבקש

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

בשם המבקש: בעצמו [הובא] באמצעות ב"כ עו"ד ירום הלוי
בשם המשיבה: עו"ד ויאאם קבלאוי, עו"ד שרון הר ציון, עו"ד בני משה

פרוטוקול

החלטה

לפניי בקשה להורות על שחרור המבקש בתנאים מגבילים, לאחר שהוחלט כי בעניינו יתקיים משפט חוזר.

רקע עובדתי

1. ביום 6.12.2006, קרוב לשעה 18.30, נמצאה גופתה של המנוחה תאיר ראדה ז"ל, בשירותי הבנות שבקומה השנייה בבית הספר "נופי גולן" שבקצרין (להלן: "בית הספר"). בהתאם לחוות דעת של המכון לרפואה משפטית החתומה בידי ד"ר קונסטנטין זייצב מיום 19.12.2006, המוות נגרם עקב שיסוף גרונה של המנוחה באמצעות כלי-חד סכין או כלי חד אחר, שגרם לפצע חתך בעורק התרדמה ובווריד היוגולארי משמאל, פצע שגרם לאיבוד דם חיצוני ולמותה של המנוחה.

2. המבקש, נתין אוקראינה הנשוי לישראלית, עבד ביום הרצח בריצוף המקלטים שבבית הספר. ביום 10.12.2006 נחקר המבקש לראשונה בקשר לרצח, ולמחרת היום נחקר באזהרה לאחר שהתברר לחוקרים כי זרק את מכנסיו שלבש ביום הרצח, לטענתו מאחר שעלה במשקל והם נעשו קטנים למידותיו. ביום 12.12.2006 נעצר המבקש בשל סתירות בגרסאותיו ובשל העובדה כי הוא נשא סכין יפנית ביום הרצח ששימשה אותו בעבודתו ובשל אוסף סכינים שהחזיק בביתו. המבקש הכחיש את החשדות נגדו, טען תחילה כי אין לו שום קשר למעשה

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

- 1 הרצח, ובהמשך העלה בפני החוקרים אפשרות שייתכן שהוא רצח את המנוחה בשל אי שפיות
2 זמנית, אך הוא אינו זוכר זאת. בלילה שבין 18.12.2006 ל- 19.12.2006 התוודה המבקש
3 במעשה הרצח בפני מדובב שהוכנס לתאו. ההתוודות התחילה לאחר שהמדובב רכש את
4 אמונו של המבקש, כאשר קודם לכן הוא הכחיש כל קשר למעשה הרצח בפני אותו מדובב.
5 ההודאה התחילה בשעה 23:40:02 עת אמר למדובב: **"עשיתי טעות אחת, אני עשיתי טעות**
6 **אחת, עדים לא היו בזה אני בטוח, אני עשיתי טעות, שלא ניקיתי את הדם בשירותי בנים**
7 **דם... טיפות לא ניקיתי. זאת הטעות שלי ... מה יהיה הלאה לא יודע"**. ההתוודות בפני
8 המדובב הייתה מפורטת וכללה הדגמות ומתן פרטים רבים בנוגע לרצח. ביום 19.12.2006
9 הודה המבקש ברצח המנוחה בפני החוקרים, ואף ערך שחזור של הרצח בבית הספר בנוכחות
10 מספר חוקרים כולל חוקרת עליה הדגים את אופן ביצוע הרצח. בהמשך חזר בו המבקש
11 מהודאותיו, והכחיש כל קשר למעשה הרצח.
12
- 13 3. ביום 18.1.2007 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירת רצח. המבקש כפר במיוחס
14 לו בכתב האישום, ונוהל בעניינו הליך הוכחות מקיף שכלל שמיעת עדים רבים והגשת מאות
15 מוצגים. בהכרעת דין שהתפרשה על פני מאות עמודים, הרשיע בית משפט זה ביום 14.9.2010
16 את המבקש ברצח המנוחה. בית המשפט המחוזי קבע, כי ההודאות שמסר המבקש בפני
17 חוקריו והתוודותו בפני המדובב קבילות, ודחה את טענות ההגנה, כי נפלו פגמים חמורים
18 בחילוץ ההתוודות שלו על ידי המדובב ובגביית ההודאות, פגמים המצדיקים לשיטת ההגנה
19 פסילת ההודאות. בית המשפט מצא סימני אמת מובהקים בהודאות שמסר המבקש בפני
20 החוקרים, וקבע כי יש ליחס להודאותיו משקל רב נוכח רמת הפירוט שבהן ונוכח התאמת
21 הפרטים שמסר המבקש בהודאותיו השונות לממצאים שנאספו מהזירה. כן התייחס בית
22 המשפט לפרטים מוכמנים שמסר המבקש בהודאותיו ושרק הרוצח יכול היה לדעת עליהם.
23 בית המשפט אף נתן משקל רב לחוות דעתו של רפ"ק ירון שור בנוגע לטביעות נעל שנמצאו על
24 מכנסי המנוחה ושתאמו, על פי הנטען, לנעליים שנעל המבקש ביום הרצח. שתיים מתוך
25 טביעות הנעל שנמצאו על מכנסי המנוחה, אחת של רגל שמאל ושנייה של רגל ימין, תאמו את
26 התיאור שמסר המבקש בנוגע לאופן יציאתו מתא השירותים לאחר הרצח, קרי דריכה על
27 המנוחה עת שכבה על האסלה וקפיצה מעל דלת התא.
28
- 29 4. בית המשפט המחוזי אף התייחס לשלוש עקבות נעליים חלקיות שנמצאו בתא השירותים שבו
30 נרצחה המנוחה: האחת על מכסה האסלה; השנייה על מיכל ההדחה; והשלישית על הקיר
31 המפריד בין תא השירותים מס' 2, שבו התרחש הרצח ובין תא השירותים מס' 3. אין מחלוקת,
32 כי עקבות אלה אינן של המבקש ואף לא נמצאה התאמה בין עקבות אלה לבין הנעליים של
33 חשודים אחרים שנחשדו ברצח אותה עת ולא לנעליים של אזרחים שהגיעו לזירה בעקבות

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

- גילוי הגופה ושנעליהם נבדקו. אין גם מחלוקת כי כל האזרחים שהגיעו לזירה ושהמשטרה הצליחה להגיע אליהם, מסרו כי הם לא נכנסו לתוך התא שבו נמצאה הגופה, ובוודאי שלא עלו על מכסה האסלה, או על מיכל ההדחה ולא טיפסו על הקיר המפריד בין התא מס' 2 ותא מס' 3. טענת ההגנה הייתה כי עקבות אלה הן של הרוצח האמיתי. טענה זו נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי שקבע, כי לא מן הנמנע כי העקבות הן של אחד האזרחים הרבים שהגיעו למקום לאחר גילוי הגופה, ושבלהט האירועים לא זכר לשחזר את התנהלותו בתא.
5. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט העליון. בטרם נדון הערעור גופו הגיש המבקש בקשה להוספת ראיות חדשות בהתאם לסעיף 211 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982. בהחלטה מיום 17.3.2013 קיבל בית המשפט העליון את הבקשה באופן חלקי, והורה על החזרת הדיון בעניינו של המבקש לבית המשפט המחוזי על מנת שידון בשתי ראיות: הראשונה, חוות דעת של ויליאם בודזיאק להשוואת טביעות נעל. חוות דעת זו קבעה, כי חוות דעת מומחה התביעה שטביעות הנעל על מכנסי המנוחה תואמות לטביעות הנעל של המבקש אינה יכולה לעמוד, וכי לא ניתן כלל לקבוע כי מדובר בטביעות נעל, בוודאי שלא כאלה השייכות למבקש. השנייה, חוות דעת מאת מומחית לרפואה משפטית הקובעת כי החתך בסנטרה של המנוחה לא נגרם מסכין יפנית אלא מסכין בעלת להב משונן וכי החבלות בראשה של המנוחה אינן תואמות את התיאור שמסר המבקש בעניין זה.
6. בפסק דין משלים שניתן ביום 24.2.2014, לאחר שמיעת הראיות החדשות שבית המשפט העליון התיר הגשתן ולאחר שנקבעה ההלכה **בעניין מצגורה** לעניין משקלן של חוות דעת העוסקות בהתאמת טביעות נעל (ע"פ 1620/10 **מצגורה נ' מדינת ישראל** (2.12.2013)), קבע בית משפט זה, כי אין בראיות החדשות כדי לשנות מהכרעת הדין הקודמת. בין היתר נקבע כי קביעת בודזיאק שסימני הדם על מכנסי המנוחה אינם של טביעות נעל "תמוהה" ו"משונה", שכן ניתן להבחין בכך שמדובר בטביעות נעל בעיין ערומה שאינה מקצועית. כן קבע בית המשפט, כי קביעת בודזיאק שמקור הסימנים הוא במבנה האריג ולא באובייקט שיצר את ההטבעה, אינה נכונה עובדתית ואינה עולה בקנה אחד עם מראה עיניים. על אף האמור ונוכח ההלכה שנקבעה **בעניין מצגורה** קבע בית המשפט כי יש לתת משקל מוגבל לחוות הדעת של התביעה לעניין התאמת טביעות הנעל על מכנסי המנוחה לנעלי המבקש.
7. לאחר שבחן את מכלול הראיות מחדש בהתחשב בראיות החדשות שנשמעו, קבע בית המשפט המחוזי כי ההפחתה במשקל הראייתי שיש לייחס לחוות דעת שור מטעם התביעה לעניין טביעות הנעל על מכנסי המנוחה ואף ביטולה כליל של חוות הדעת, אינם מביאים לזיכויו של המבקש. בית המשפט המחוזי חזר וקבע, כי טביעות הנעל על מכנסי המנוחה הן של הרוצח, שכן הדעת נותנת כי אדם שאינו הרוצח לא יעז לדרוך על גופת נערה צעירה, וכי אין לייחס

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

משקל לשלוש העקבות הזרות שנמצאו על מכסה האסלה, מיכל ההדחה והקיר המפריד בין
תא השירותים מס' 2 לתא מס' 3. בית המשפט שוב קבע, כי שלוש טביעות הנעל "הזרות"
שייכות ככל הנראה לאחד המחלצים או הסקרנים שהגיעו למקום לאחר גילוי הגופה.

8. בפסק הדין שניתן בבית המשפט העליון ביום 23.12.2015 בערעור המבקש על הרשעתו בבית
המשפט המחוזי, הורשע המבקש ברוב דעות: כב' השופט דנציגר סבר כי יש לזכות את המבקש
מחמת הספק ואילו כב' השופטים עמית וזילברטל סברו כי יש להשאיר את ההרשעה על כנה.
כל חברי ההרכב סברו, כי אין בסיס לטענות ההגנה במישור קבילות ההודאות של המבקש,
בין זו שנמסרה בפני המדובב, בין אלה שנמסרו לחוקרים לאחר ההתוודות בפני המדובב ובין
אם מדובר בהודאה במסגרת שחזור הרצח. שופטי ההרכב כולם אף סברו כי יש לתת
להתוודות המבקש בפני המדובב משקל סגולי רב, בין היתר בשל ריבוי הפרטים שמסר במהלך
השיחה (ההיתקלות בילדה קטנה והליכה אחריה לשירותים שם רצח אותה, הטעות שעשה
על לא ניקה את טיפות הדם שטפטפו מהסכין שלו בשירותי בנים, האמרה שאילו היה יודע
מי הילדה הוא לא היה רוצח אותה, זריקת המכנסיים "כדי לא לקחת סיכון שיתגלה".. ועוד).
כן התייחסו שופטי ההרכב לאווירת הסוד שאפפה את ההתוודות, דיבור בלחש למדובב בעת
תיאור אופן ביצוע הרצח ודיבור בקול רם שהוא נקי וחף מפשע, וקבעו כי הדיבור בשני קולות
נעשה באופן אותנטי המלמד על אותנטיות ההתוודות.

שופטי הרוב סברו כי יש לתת משקל רב אף להודאות שמסר המבקש בפני חוקריו ביום
19.12.2006 ולהודאה שלו במהלך השחזור שעשה באותו יום, וכי אין לתת כל משקל לאי
דיוקים ולסתירות שעלו בגרסאותיו, בין היתר בנוגע לתנוחה שבה השאיר את המנוחה בתא
השירותים, לאופן סגירת דלת תא השירותים ולאופן יציאתו מתוך תא השירותים. בעניין זה
קבעה דעת הרוב, כי הסתירות ואי הדיוקים מקורם בניסיונו של המבקש "לרקוד על שתי
חתונות" – למסור את עיקר גרסתו ומנגד "להכין את הקרקע לטענה של אי שפיות זמנית".

9. בית המשפט העליון, בדעת הרוב, מצא חיזוקים להודאה שמסר המבקש (ההתוודות שלו בפני
המדובב, ההודאות בפני החוקרים והשחזור), בפרטים מוכמנים שמסר, כגון ידיעתו בדבר
מיקום תא השירותים השני שבו בוצע הרצח, פרט שדעת הרוב נתנה לו משקל בינוני, ידיעת
אופן עמידת המנוחה בעת הרצח כאשר הצד הימני שלה פונה כלפי הרוצח – תיאור שתאם
את חוות הדעת של המומחה לזיהוי פלילי שניתנה לאחר מסירת ההודאה, ידיעת המבקש על
העדר אפשרות לנעול את תא השירותים מבחוץ בשל היותו תקול, ידיעת המבקש כי המנוחה
נחתכה באזור החזה תוך כדי הנפת הסכין לעבר הגרון וכי מדובר בחתכים לא עמוקים, נתונים

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

1 שתאמו את חוות הדעת הפתולוגית, ידיעתו בדבר קיומם של חתכים שטחיים בידה של
2 המנוחה, פרטים שתאמו את חוות הדעת הפתולוגית, אופן היציאה מהתא ועוד. חיזוקים
3 נוספים להודאות שמסר המבקש נמצאו בין היתר באמרה שמסר המבקש לאשתו בליל הרצח,
4 כי "ילדה נפלה מאסלה בשירותים" עוד לפני שפרטי הרצח היו ידועים ברבים, בידיעת
5 המבקש בדבר קיומן של טיפות דם בשירותי בנים, ידיעת המבקש כי המנוחה לא נאנסה,
6 השלכת המכנסיים יום לאחר הרצח ללא הסבר מניח את הדעת להתנהגותו, ועוד. דעת הרוב,
7 להבדיל מדעתו של השופט דנציגר, אף סברה כי יש לייחס לחוות הדעת של המומחה שור
8 מטעם התביעה שעסקה בהתאמת טביעות הנעל על מכנסי המנוחה לנעליים שנעל המבקש
9 ביום הרצח ערך ראייתי בינוני התומך ומחזק את הודאותיו של המבקש.
10
11 10. השופט דנציגר שהיה בדעת מיעוט אף הוא סבר כי משקלן הסגולי של הודאות המבקש הוא
12 גבוה וכי הונחה בפני בית המשפט תשתית ראייתית "מפלילה בעוצמה של ממש, המסבכת
13 אותו בביצוע הרצח". על אף האמור סבר השופט דנציגר, כי ראוי לזכות את המבקש וזאת
14 נוכח הספק הסביר שאינו תיאורטי שהתעורר אצלו בשל מספר פרטים: תיאור המבקש בדבר
15 חיתוך מותנה של המנוחה, שאיננו תואם את חוות הדעת הפתולוגית של ד"ר זייצב מיום
16 19.12.2006 שאין בה זכר לחתך או לפצע במותן; החסרת החיתוך בשורש כף ידה השמאלית
17 של המנוחה אף שמדובר היה בחתך עמוק ורציני; כוונתו של המבקש במהלך השחזור לפסוח
18 על זירת הרצח ולהמשיך לקומה שמעל ושינוי כוונתו רק לאחר שהחוקרים נעצרו בקומה שבה
19 בוצע הרצח במטרה להסיר ממנו את האזיקים; החתך בסנטרה של המנוחה שנגרם מסכין
20 משוננת ולא מסכין יפנית שהחזיק בה המבקש בעת הרצח; וקיומן של שלוש עקבות נעליים
21 זרות בתא השירותים שבו בוצע הרצח, שאין חולק כי הן אינן של המבקש. אשר לעקבות
22 הזרות, אף השופט זילברטל שתמך בדעתו של השופט עמית שיש לאשר את ההרשעה
23 ולהשאירה על כנה קבע, כי "מדובר בסימן שאלה מטריד ביותר, אך לרקע המארג הראייתי
24 המרשיע הכולל, אינו מייצר ספק" (ההדגשה במקור – ע.ט.).
25

ההחלטה על משפט חוזר

26
27
28 11. בבקשה למשפט חוזר לא השאיר הסניגור אבן שלא ביקש להפוך. הוא צירף חוות דעת של
29 מומחה אמריקאי לזיהוי פלילי של כתמי דם בשם Tom Bevel (להלן: "בבל"), אשר שללה
30 את חוות דעתו של מומחה מז"פ, רפ"ק ינאי עוזיאל ז"ל, שלפיה דלת תא השירותים שבו אירע
31 הרצח הייתה פתוחה בעת ביצוע הרצח. חוות דעת זו (של רפ"ק עוזיאל) תאמה את התיאור
32 שמסר המבקש באשר לאופן ביצוע הרצח בהודאותיו השונות. בהתאם לחוות דעתו של בבל,
33 דלת הכניסה לתא השירותים הייתה סגורה בעת הרצח, עובדה שאינה מתיישבת עם התיאור
34 שמסר המבקש באשר לאופן ביצוע הרצח. המבקש אף חלק על קביעות בית המשפט המחוזי,

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

- 1 שאושרו בעליון, בנוגע להיסטוריית הגלישה של המבקש וטען, כי לא היה בסיס לקביעה
2 שהמבקש ביצע חיפוש של המילה snuff במחשב שלו, כי הקבצים הנושאים את השם
3 "Teens" כלל לא הורדו למחשב שלו סמוך למועד ביצוע הרצח וכלל לא הורדו על ידו, וכי לא
4 בוצע על ידו חיפוש של המאמר הנוגע ל"שיטות להטלת מורא". לתמיכה בטענות אלה צירף
5 המבקש חוות דעת של מומחה מחשבים בשם יואב זילברשטיין. כן העלה הסניגור טענות רבות
6 שביקשו לערער את קביעות בית המשפט העליון בנוגע לקבילות ומשקל ההתוודות של
7 המבקש בפני המדובב ובנוגע לקבילות ומשקל הודאותיו בפני החוקרים ובשחזור. כמו כן
8 העלה הסניגור טענות בדבר כשלים ומחדלי חקירה באי ביצוע בדיקות שונות ובאי איסוף
9 ראיות ובשמירתן ועוד. הסניגור אף טען כנגד ממצאי בית המשפט המחוזי והעליון בכל הנוגע
10 לקיומם של פרטים מוכמנים ובאשר למשקל שיש לייחס לאותם פרטים. כן טען הסניגור כי
11 בהתאם לעדויות המנקה בבית הספר ובהתאם לעדויות חלק מתלמידות בית הספר, בצהרי
12 יום הרצח הם הבחינו בכתמי דם בתא השירותים השלישי. עובדה זו, כך נטען, תומכת בתזה
13 אותה הוא מעלה כיום ושלפיה, הרוצח, שאינו המבקש, יצא מתא השירותים דרך טיפוס לתא
14 השירותים מס' 3, מסלול הימלטות שאינו תואם את גרסת המבקש בהודאותיו. המבקש אף
15 העלה טענות בנוגע להתאמה בין ה-DNA המיטוכונדריאלי שהופק משערה שנמצאה בידה
16 של המנוחה ובין ה-DNA המיטוכונדריאלי שהופק מא"ח, בן זוגה של א"ק שעל פי הנטען
17 הודתה ברצח המנוחה. נטען כי התאמה זו מחזקת את טענות המבקש, כי מי שרצח את
18 המנוחה הייתה א"ק.
19
20 12. בהחלטה על קיום משפט חוזר דחה השופט מלצר את כלל טענותיו של המבקש שהובאו לעיל
21 וקבע, כי אין בראיות שהובאו או בהשגות שהעלה המבקש בנושאים שפורטו לעיל כדי
22 להצדיק קיום משפט חוזר. נקבע, כי בחוות דעתו של בבל לעניין מצב דלת תא השירותים בעת
23 ביצוע הרצח ובחוות דעתו של זילברשטיין לעניין היסטוריית הגלישה של המבקש, אין כדי
24 להצדיק משפט חוזר, שכן אין בממצאי חוות דעת אלה כדי להקים סיכוי סביר לביטול
25 הרשעתו של המבקש. עוד קבע השופט מלצר, כי טענותיו של המבקש בנושאים שהובאו לעיל
26 הן טענות ערעוריות שאין מקומן בבקשה למשפט חוזר. אשר לראיות הנוגעות להתאמת ה-
27 DNA המיטוכונדריאלי שהופק משערה שנמצאה בכף ידה של המנוחה ל-DNA
28 המיטוכונדריאלי של א"ח חברה של א"ק קבע השופט מלצר, כי אין לגזור מעובדה זו
29 ממצאים ממשיים, אשר יש בהם, לבדם, כדי לבסס עילה למשפט חוזר. ברם, מפאת העובדה
30 כי ממילא יש לקיים משפט חוזר בעניינו של המבקש בשל הראיות החדשות שהוצגו בנוגע
31 לטביעות הנעל הזרות וכתם הדם על מתקן נייר הטואלט בתא השירותים מס' 3, ומאחר
32 שטרם נקבעה "הלכה ברורה בעניין מעמדן הראייתי של ראיות מיטוכונדריאליות – סבורני

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

שמוטב כי ההרכב אשר ידון במשפט החוזר, יבחן, ככל שימצא לנכון, אף את האפשרות לדון בהשלכות שתיתכנה, אם בכלל, לראיה המיטוכונדריאלית שנטען כי נמצאה כאן".

13. כאמור, את ההחלטה לקיום משפט חוזר ביסס השופט מלצר על ראיות חדשות שהביאה ההגנה (בעיקר חוות דעת) הנוגעות לשני נושאים: העקבות הזרות שהתגלו בתא השירותים והותרו ללא הסבר אף בהכרעות הדין הקודמות; וארבעה כתמי דם שלפחות אחד מהם הוא של המנוחה שהתגלו על מתקן נייר הטואלט בתא השירותים מס' 3.

14. אשר לטביעות הנעל "הזרות" – כזכור, על מכסה האסלה, מיכל ההדחה והקיר המפריד בין התא שבו בוצע הרצח ותא מס' 3 נמצאו שלוש עקבות נעליים חלקיות שאין מחלוקת כי הן אינן של המבקש. עקבות נעל אלה היו ידועות בעת ניהול משפטו של המבקש, וקביעת בית המשפט המחוזי, שאושרה בדעת הרוב, לגביהן הייתה שהן של אחד המחלצים שהגיעו למקום לאחר גילוי הגופה, ושכל הנראה לא זכר לשחזר את ההתנהלות שלו בתא. זאת, על אף שכל מי שנכח בזירה ביום הרצח ונחקר במשטרה שלל את האפשרות שהוא דרך על מכסה האסלה או טיפס על מיכל ההדחה והקיר המפריד בין התא מס' 2 ותא מס' 3. במסגרת הבקשה למשפט חוזר הוצגו מטעם ההגנה חוות דעת של מומחה אמריקאי לזיהוי פלילי של כתמי דם, תום בבל, הקובעות, כי על עקבת הנעל "הזרה" שהתגלתה על מכסה האסלה נזל דם מגופה של המנוחה. בהתאם לאותה חוות דעת, דם מהגופה יכול היה לנזול עד שעה מהרצח ועל כן, אין ספק כי העקבה הושארה בזירה סמוך לרצח, עד שעה מביצוע הרצח. מאחר שהגופה התגלתה כחמש שעות לאחר הרצח, אין אפשרות שהעקבה על מכסה האסלה היא של אחד המחלצים. המסקנה העולה מן האמור, כך נטען, היא שלוש העקבות הזרות הן של הרוצח האמיתי, שכן אין מחלוקת בין הצדדים כי רוצח אחד ביצע את הרצח.

15. המשיבה כפרה תחילה בטענות ההגנה בעניין זה, והגישה חוות דעת של סני"צ לייפר הקובעת, כי דם מגופה יכול לנזול אף בחלוף חמש שעות ויותר משעת הרצח. בהתאם לחוות הדעת הראשונה שהגישה המשיבה, דם יכול להיאגר בחלל הבטן של הגופה או בחלל החזה ותזוזה קטנה של הגופה יכולה לגרום לזרימת דם מחודשת מהגופה. על כן, לא מן הנמנע, כי לאחר שהתגלתה הגופה, היא הוזזה קלות על ידי אחד המחלצים או על ידי הפרמדיק והחובש שהגיעו למקום עת חיברו אותה לרפידות א.ק.ג על מנת לבדוק דופק, ותזוזה זו יכולה הייתה לגרום לזרימה מחודשת של הדם מהגופה. בהמשך ניהול הבקשה למשפט חוזר שינתה המשיבה את גישתה, והגישה חוות דעת של מומחה אמריקאי שאף ממנה עלה, כי האפשרות שדם זרם מגופה של המנוחה כחמש שעות לאחר הרצח אינה מסתברת ועל כן, לא ייתכן כי הדם שזרם לעקבה מקורו בזרימה ישירה מהגופה לעקבה. יחד עם זאת קבע המומחה רוטשילד, כי קיימת אפשרות סבירה כי הדם נאגר באחד הקפלים של בגדי המנוחה ותזוזת

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

המנוחה או הבגדים שלה בעת חיבורה לרפידות הא.ק.ג. גרמה להשתחררות הדם שהיה כלוא
בבגד וזרימתו לעקבה.

16. השופט מלצר קבע, כי "לנוכח השינוי בעמדת המשיבה בסוגיית זליגת הדם, חוות הדעת
שהוגשו בנושא ומרכזיותה של ראיה זו – הרי שיש בכל אלה, ואפילו הן עומדות לבדן, כדי
להצדיק את בירור העניין במסגרת משפט חוזר" (סעיף 153 להחלטה). עוד נקבע כי
"ההסכמה העקרונית לכך שזליגת הדם מגופת המנוחה שעות לאחר הרצח איננה מסתברת
בנסיבות העניין, והקושי לקבוע ממצא ברור לגבי האפשרות כי זליגת הדם נבעה מדם
שנקווה במקור חיצוני לגופה, וזלג על העקבה מספר שעות לאחר מכן – הן נקודות מרכזיות
שעשויות לשפוך אור על מעמדה הראייתי של עקבות הנעל הזרות. הטעם לכך נעוץ בכך כי,
כפי שבואר לעיל באריכות, קבלת עמדת המבקש שלפיה לא תיתכן נזילה כלשהי של דם
בכמות ובאופן הנראים בתצלום הזירה – עשויה להיות בעלת פוטנציאל להביא לכרסום
ממשי בעוצמתן של יתר הראיות המבססות את ההרשעה, שכן קבלת גישת המבקש שוללת
למעשה את האפשרות כי עקבות הנעליים הוטבעו על ידי מי מבין הנוכחים בזירת הרצח,
כאשר נשללה כבר האפשרות כי המבקש הוא זה שהטביע את עקבות הנעליים הזרות" (סעיף
155 להחלטה).

17. אשר לכתמי הדם על מתקן נייר הטואלט קבע השופט מלצר, כי אין מחלוקת בין הצדדים כי
נפלה טעות בחוות דעתה של ד"ר מאיה פרוינד מהמרכז הלאומי לרפואה משפטית, שהונחה
בפני בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון במשפטו הקודם של המבקש, עת קבעה בטעות
כי המתקן שעליו אובחנו כתמי הדם היה מותקן בתא השירותים מס' 2 שבו בוצע הרצח, בעוד
המתקן היה בתא מס' 3. לאור ההסכמה אליה הגיעו הצדדים בעניין מיקום מתקן נייר
הטואלט השלים בבל את חוות דעתו וקבע, כי "כתם הדם של המנוחה, שנמצא על מיתקן
התליה של נייר הטואלט בתא השלישי הועבר לשם ע"י מישהו שעבר מתא 2 לתא 3 מיד
לאחר הרצח או לא יותר משעה אחרי הרצח". ראיה חדשה זו לעניין הימצאות דמה של
המנוחה בתא השירותים השלישי נודעת, בהתאם להחלטת השופט מלצר לערוך משפט חוזר,
"חשיבות מסוימת, שכן היא תומכת בפרשנות בדבר נתיב ההימלטות של הרוצח, ובאופן
המנוגד לזה שהציג המבקש במסגרת השחזור.... בראיה זו (ובפרשנות שניתנה לה במסגרת
חוות דעת בבל השנייה), יש פוטנציאל להחליש את גירסת המשיבה באשר לדרך שבה נוצר
כתם הדם הנ"ל. גישת המבקש, לפיה ישנה זהות בין מטביע העקבות הזרות (שהוסכם,
כאמור, כי אין זה המבקש), לבין מי שהשאיר את הכתם על מתקן נייר הטואלט, איננה
נעדרת לפיכך בסיס, ועשויה לחזק דווקא את התיזה לפיה מסלול ההימלטות של הרוצח
היה דרך מעבר מהתא השני לתא השלישי. הדבר מנוגד להדגמת המבקש בשחזור, ועשוי

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

להשליך על נכונות השחזור, והדבר תואם לעומת זאת, לגרסתו של א"ח, שטען כי א"ק
נמלטה בקפיצה מעל התא הסמוך" (פסקה אחרונה בסעיף 162).

טענות הצדדים לפניי

18. בבקשה לשחרור המבקש ובטיעוניו לפניי טען הסניגור, כי נוכח ההחלטה על קיום משפט חוזר
שבבסיסה כרסום ממשי בראיות שעמדו בבסיס ההרשעה, כפי שפורט בהרחבה לעיל, ונוכח
העובדה כי המבקש יושב בכלא מזה 15 שנים, יש להורות על שחרורו בתנאים שיקבע בית
המשפט. לשיטתו, בהחלטה על קיום משפט חוזר קבע השופט מלצר, כי אילו הראיות
החדשות היו עומדות בפני הרוב שהרשיע את המבקש במשפט הראשון, התוצאה הייתה שונה
והמבקש מלכתחילה לא היה מורשע. הוא אף ציטט מחוות דעתו של השופט זילברטל (אחד
משני חברי ההרכב שהרשיעו את המבקש) שלפיה, העקבות הזרות הן בגדר "סימן שאלה
מטריד ביותר" וטען, כי אילו עמדו הראיות החדשות בפני השופט זילברטל, שכאמור היה
מוטרד מאוד מהעקבות הזרות, אין ספק שעמדתו הייתה משתנה והוא היה תומך בעמדת
השופט דנציגר בדבר הצורך בזיכוי של המבקש. הסניגור חזר על טענותיו לעניין הטעות
בחוות דעתה של ד"ר מאיה פרוינד באשר למיקום מתקן נייר הטואלט והראיה החדשה בדבר
הימצאות כתם הדם של המנוחה בתא השלישי ועל קביעת השופט מלצר שלפיה, יש בראיה
החדשה כדי לתמוך בטענות המבקש באשר לנתיב ההימלטות של הרוצח האמתי, לגישתו,
לאחר ביצוע הרצח. הסניגור תיאר במילים את "הסרט המזכה" כלשונו בהתבסס על מערך
הראיות החדש וטען, כי סרט זה הוא האפשרות הסבירה היחידה ואין בלתו.

הסניגור הוסיף וטען, כי למבקש אין עבר פלילי, נשוי ואב לשני ילדים, כאשר הבן הבכור שלו
נולד כחודש לפני מעצרו, כך שגילו של הבן הבכור כמספר שנות המאסר של המבקש בכלא.
התנהלותו של המבקש בין כותלי הכלא תקינה, הוא שובץ לעבודה במסגרייה בתוך הכלא,
ולא נרשמו אירועים חריגים במשך כל שנות שהותו בכלא. הסניגור הוסיף וטען, כי בחלוף 15
שנים במאסר, יש לשים את הדגש על זכויות הנאשם והפנה בעניין זה להחלטה שניתנה בבש"פ
2074/99 אחמד קוזלי ואח' נ' מדינת ישראל, (להלן: "עניין קוזלי") העוסקת בפרשת רצח
הילד דני כץ (4.4.1999). נטען, כי לאחר שהוחלט על קיום משפט חוזר בעניינם של הנאשמים
שם, הורה בית המשפט העליון על שחרורם אף שהם הואשמו במעשה רצח, חטיפה ואונס,
מעשים שאינם פחותים בחומרתם מהמעשה המיוחס למבקש. כן הפנה הסניגור להחלטה
שניתנה בבש"פ 8486/00 סמיר ג'נאמה ואח' נ' מדינת ישראל (27.11.2000), שאף היא עוסקת
בפרשת דני כץ (להלן: "עניין ג'נאמה"). החלטה זו ניתנה לאחר שנערך משפט זוטא חוזר
למורשעים בפרשת דני כץ בעקבות ההחלטה לקיים בעניינם משפט חוזר ושוב נדחתה שוב

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

טענתם שההודאות נגבו מהם שלא כדין, קביעה שסללה את הדרך להרשעתם מחדש. על אף
האמור, קיבל בית המשפט העליון, מפיו של השופט א' לוי, את ערר הנאשמים על החלטת בית
המשפט המחוזי לעצור אותם וקבע כי הם ישוחררו באותם תנאים שנקבעו בהחלטת השופטת
דורנר. הסניגור טען, כי נוכח החלטות אלה יש להורות על שחרור המבקש מקל וחומר.
19. ב"כ המשיבה תיארו בטיעוניהם את הראיות העומדות בבסיס כתב האישום שהוגש נגד
המבקש ובבסיס הרשעתו בהליך הקודם וטענו, כי אין בראיות החדשות שהציג המבקש כדי
להביא לכרסום בראיות, ואין בהן כדי לשנות את התוצאה המרשיעה אליה הגיעו שופטי הרוב
בבית המשפט העליון. הפרקליט המלומד פירט את התווודות של המבקש בפני המדובב, את
הודאותיו המפורטות בפני החוקרים ובשחזור וטען, כי אין בראיות החדשות שהוצגו במסגרת
הבקשה לקיום משפט חוזר כדי לפגוע בערכן הראייתי הגבוה של ראיות אלה. ב"כ המשיבה
אף הדגיש את האותנטיות של ההתווודות של המבקש בפני המדובב, ואת קביעת בית המשפט
העליון בדבר ערכה הגבוה של התווודות הזו, קביעה שהייתה מקובלת אף על השופט דנציגר
שסבר כי יש לזכות את המבקש מחמת הספק. כן פירט הפרקליט המלומד את הראיות
המחזקות את הודאותיו של המבקש במעשה הרצח ולשיטתו, ראיות אלה, שהן ממקור
עצמאי, מגיעות לכדי סיוע, בעוד שהתוספת הראייתית הנדרשת במקרה דנן היא "דבר מה
נוסף". בין היתר הפנה הפרקליט לטביעות הנעל שנמצאו על מכנסי המנוחה, התואמות,
לשיטתו, את מסלול יציאתו של המבקש מתא השירותים כפי שהדגים במהלך השחזור, וטען
כי מדובר בראיה עצמאית בעל ערך ראייתי משמעותי. כן הדגיש הפרקליט את העובדה כי
המבקש ידע להצביע במהלך השחזור על התא הספציפי שבו בוצע הרצח, ידע לדייק את אופן
עמידתה של המנוחה בעת הרצח כשצדדיותה פונה אליו ולא גבה, ידיעת המבקש כי לא ניתן
היה לנעול את תא השירותים מבחוץ מאחר שהיה תקול, עובדה שלא הייתה ידועה לחוקרים
עד שהוא סיפר אותה, אופן יציאתו מהתא על ידי טיפוס מעל הדלת, תיאור התואם את
הממצאים בזירה ועוד.
לאחר שניתח את הראיות שעמדו בבסיס הרשעתו של המבקש ואת הראיות החדשות שהציגה
ההגנה, שלטעמו אין בהן כדי לכרסם בעוצמת הראיות המרשיעות, פנה ב"כ המשיבה לעילת
המעצר. נטען כי עילת המעצר העיקרית העוצמתית היא עילת המסוכנות שנסקפת מן המבקש
העולה ממעשה הרצח עצמו שהוא מעשה אכזרי מאוד. כן טען הפרקליט לקיומה של עילת
מעצר סטטוטורית. לשיטתו, בהתאם להלכה הפסוקה, רק במקרים חריגים ויוצאי דופן יורה
בית המשפט על שחרור אדם המואשם ברצח לחלופה. מקרה זה, כך נטען, אינו נמנה עם אותם
מקרים חריגים וזאת נוכח האכזריות של הרצח המלמדת על רמת מסוכנות גבוהה, העובדה כי
נבחר קורבן תמים שאין לו היכרות קודמת עם המבקש, המניע לרצח עליו סיפר המבקש וככל

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

1 שאין מניע המסוכנות גוברת עוד יותר. כן טען הפרקליט לאופיו האלים של המבקש, ולפרטים
2 שמסר בנוגע לאירוע אלים שבמהלכו תקף את אחיו וגרם לו להשתין דם. כן הפנה הפרקליט
3 לאירוע אלים עליו סיפר המבקש בהודעותיו, כאשר במהלך עבודתו כמאבטח תקף מבלי
4 שיכורים שהשתוללו. הוא סיפר כי אמנם לא הרג אף אחד אך גרם להם להיות נכים. ב"כ
5 המשיבה אף הפנה לראיות שנתפסו בביתו של המבקש המלמדות על אופיו האלים. בין היתר
6 הפנה הפרקליט לאוסף הסכינים שנתפס בביתו של המבקש, קריאת מאמרים על אופן
7 השימוש בסכין, על אופן הטלת מורא על אדם ועוד. כן הדגיש ב"כ המשיבה את העובדה כי
8 מדובר בנתין זר, אזרח אוקראיני, ועל כן קיימת עילת מעצר של חשש להימלטות מאימת
9 הדין.

דיון והכרעה

10
11
12
13 20. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהגישה המשיבה ולאחר
14 שעיינתי בהכרעות הדין שניתנו על ידי בית משפט זה, בפסק דינו של בית המשפט העליון
15 שאישר את ההרשעה ובהחלטת השופט מלצר המורה על קיום משפט חוזר, נחה דעתי כי יש
16 לקבל את הבקשה ולהורות על שחרור המבקש בתנאים.

17
18 21. אין לקבל את טענת המשיבה כי אין בראיות החדשות שהציגה ההגנה כדי לכרסם במערך
19 הראייתי המרשיע שהוצג במסגרת ניהול משפטו הקודם של המבקש ושעיקרו הובא אף
20 במסגרת הדיון לפניי. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם החלטת השופט מלצר שהורה על
21 קיום משפט חוזר, לאחר שהגיע למסקנה כי עלה בידי המבקש להציג ראיות חדשות שיש בהן
22 פוטנציאל ממשי לשינוי תוצאות המשפט לטובתו. ראיות אלה פורטו בהרחבה לעיל ואינני
23 רואה צורך לחזור ולפרטן מחדש. אציין רק, כי בהתאם להלכה הפסוקה שהובאה במסגרת
24 ההחלטה לקיים משפט חוזר, "על המבקש להציג ראיות המגלות "אמינות לכאורית", אשר
25 יש בהן משקל סגולי המצדיק שקילתן, לצד מערכת הראיות שביססה את ההרשעה" (סעיף
26 93 להחלטת השופט מלצר). בנטל זה עמד המבקש. משום מה התעלמה המשיבה בטיעוניה
27 מקביעה זו של השופט מלצר, וקו הטיעון שהעלתה במסגרת הדיון בבקשה דומה לקו הטיעון
28 שהיא מעלה כאשר מדובר בהליך שהתחיל רק היום. גישה זו לא ניתן לקבל. בית משפט זה
29 אינו יושב כערכאת ערעור על החלטת השופט מלצר שהורתה על קיום משפט חוזר, ולא היה
30 מקום שהמשיבה תעלה טענות שמשמעותן חתירה תחת הקביעות בהחלטה לקיים משפט
31 חוזר שלפיהן, הוצגו מטעם ההגנה ראיות מכרסמות בעוצמה כזו המצדיקה קיום משפט חוזר.
32 הטיעון כי אין בראיות החדשות שהוצגו כדי להפחית מעוצמת הראיות המרשיעות וכי אין כל
33 סיכוי שראיות אלה יביאו לשינוי בתוצאות המשפט הוא טיעון העומד בסתירה חזיתית

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

לקביעות השופט מלצר ועל כן, אין לקבלו. בעניין זה שותף אני לביקורת שהשמיע הסניגור
בפתח טיעוניו לעמדה שהציגה המשיבה בטיעוניה לפניי בכל הנוגע למערך הראייתי העומד
בבסיס ההרשעה ובנוגע לעוצמת הראיות שהציגה ההגנה, טיעון שמתעלם כליל מקביעותיו
של השופט מלצר בהחלטה לקיים משפט חוזר. ניתן לצפות כי המשיבה תתמודד עם הבקשה
לשחרור שהגיש המבקש, כאשר נקודת המוצא שלה היא החלטת השופט מלצר והקביעות
המפורטות בה לעניין הכרסום בראיות.

22. אשר לעילת המעצר. אכן, נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות גבוהה ממי שמואשם ברצח
וקיימות נגדו ראיות לכאורה. ברם, עניינו של מי שיושב בכלא במשך 15 שנים והוחלט לקיים
בעניינו משפט חוזר אינו כעניינו של מי שמוגש נגדו היום כתב אישום ובצדו בקשה למעצר עד
תום ההליכים. בחינת עניינו של מי שהוחלט לקיים בעניינו משפט חוזר לאחר 15 שנים שבהן
הוא יושב בכלא לא נעשית באותם כלים שבהם בוחנים בקשה חדשה למעצר. עניין זה נקבע
במפורש בעניין קוזלי, שם נאמרו הדברים שלהלן:

"במקרה יוצא-דופן זה, הכללים הרגילים בעניין מעצר נאשם המואשם ברצח אינם
ישימים אפוא. לפיכך לא ניתן להכריע במסוכנות ובחשש להימלטות על סמך חזקות
והנחות, הנובעות מחומרת המעשה ומן העונש הצפוי בגינו, ויש לבחון פרמטרים
אלה על סמך הנסיבות הקונקרטיות של העוררים".

הטעם לכך הוא הפגיעה באיזון "שנעשה בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה –
מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים)", בין חירות האדם לבין ההגנה על בטחון
הציבור, שבגדרו נקבעו גבולות דווקניים למעצר לאחר אישום. תקופת המעצר לפי החוק
הוגבלה לתשעה חודשים, ואילו הסמכות להארכה במקרים חריגים ניתנה לשופט בית
המשפט העליון, ואף זאת בכל פעם לתקופה שאינה עולה על תשעים יום. עקרונות אלה
הוחלו גם בעבירת רצח" (סעיף 12 להחלטה בעניין קוזלי).

23. השופט א' לוי חזר על הדברים הנ"ל בעניין ג'נאמה שאף הוא עסק בפרשת הילד דני כץ וקבע,
כי אף שהמשיבה מחזיקה בראיות נכבדות נגד הנאשמים ואף שניתן "להניח שלו היינו
מצויים בתחילתו של ההליך המקורי, עתירתה של המשיבה למעצר עד תום ההליכים
הייתה במקומה, וזאת לנוכח השילוב של חומרתם המופלגת של המעשים שיוחסו לעוררים,
והמסוכנות הנובעת מהם לביטחון הציבור. אך מה שהיה נכון בשעתו, שוב אינו ברור מאליו
עתה, וזו הייתה הסיבה שהובילה להחלטה לשחררם....".

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

24. בתי המשפט המחוזיים שנדרשו להכריע בבקשות לשחרור בעקבות החלטה לקיים משפט חוזר הלכו באותה דרך, והורו על שחרור נאשמים שהואשמו בעבירות חמורות ונדונו לשנות מאסר רבות, בנסיבות שבהן ההחלטה לקיים משפט חוזר ניתנה בחלוף שנים שבהן ישב הנאשם בכלא. במ"ח 5048/04 דניס אייזון נ' היועץ המשפטי לממשלה, הורה הנשיא ברק על קיום משפט חוזר בעניינו של דניס אייזון שהואשם והורשע בתקיפת, בהתעללות ובהריגת בנו התינוק ונדון ל- 14 שנות מאסר. ההחלטה לקיים משפט חוזר התקבלה בחלוף כחמש שנים שבהן ישב המבקש שם בכלא. בהחלטה שניתנה בב"ש (ב"ש) 22012/05 אייזון דניס נ' מדינת ישראל (2.1.2006) בעקבות ההחלטה לקיים משפט חוזר, הורה בית המשפט המחוזי על שחרור המבקש בתנאים מגבילים, שכללו מעצר בית מלא, חתימה על התחייבות עצמית ועוד. בית המשפט המחוזי קבע, כי "בנסיבות כאלה, כאשר חל כרסום בראיות עד כדי עריכת משפט חוזר וכאשר המסוכנות של המבקש היא מינימאלית והמוטיבציה שלו להימלט מן הדין גם היא מינימאלית, הרי שיש להורות על שחרור המבקש...". במסגרת ערר שהגישה המדינה לבית המשפט העליון (בש"פ 121/06) הוסכם כי "יוגש תסקיר מעצר בידי שירות המבחן אשר יתייחס לשאלת מסוכנותו של המשיב לצורך השיקולים בדבר אפשרות שחרורו מן המעצר בתנאים".

במ"ח 9974/04 אדריאן שוורץ נ' מדינת ישראל הורה השופט אדמונד לוי על קיום משפט חוזר בעניינו של המבקש שהואשם והורשע באונס ונדון לעשרים שנות מאסר. ההחלטה על קיום משפט חוזר ניתנה לאחר שהמבקש ישב בכלא במשך כ- 15 שנים כמו במקרה שלנו. בהחלטה שניתנה בב"ש (ת"א) 94293/05 אדריאן שוורץ נ' מדינת ישראל (9.1.2006) בעקבות ההחלטה לקיים משפט חוזר, קבע בית המשפט המחוזי כי יש להורות על הגשת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן שיבדוק אפשרות שחרור המבקש בתנאים, וזאת אף שבמקרה רגיל, הכף הייתה נוטה לחובת המבקש, "במובן זה שכלל הנראה הדעת הייתה נותנת שיש מקום להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים". ברם, נוכח "שנות מאסרו הארוכות של המבקש, והחשש שמא המשך מעצרו, ללא שקילת חלופה, עלול לגרום לתוצאה בלתי רצויה של המשך כליאת השוא, במידה ויזוכה המבקש בסופו של הליך משפטי לאחר שהרשעתו בוטלה, הרי כל אלה מצדיקים בדיקה עדכנית ומפורטת של שירות המבחן לגבי מידת המסוכנות הנשקפת מהמבקש אם ישוחרר ממעצר, וכן בדיקת החלופה המוצעת וכן בדיקת מידת הפיקוח הנדרש".

25. כפי שניתן להיווכח, בחלוף 15 שנים שבהן שהה המבקש בכלא והרשעתו בוטלה, נקודת האיזון השתנתה, והדגש היום הוא על זכויות המבקש והשמירה עליהן נוכח הפרת האיזון שנקבע בחוק המעצרים לעניין משך תקופת המעצר אף בעבירות חמורות כגון רצח, אינוס

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

- 1 והריגה. על אף האמור, המשיבה בטיעוניה כמעט והתעלמה ממשך הזמן שבו שוהה המבקש
2 בכלא, והעלתה את טענותיה כאילו מדובר בדיון ראשון בעניינו של המבקש. אף הפסיקה
3 שצירפה המבקשת בקלסרים שהציגה לעיוני נגעה למקרים שבהם הוגשו כתבי אישום
4 ובקשות למעצר עד תום ההליכים כהליכים ראשוניים ולא למקרים כגון דא שבהם הורה בית
5 המשפט העליון על קיום משפט חוזר בחלוף שנים רבות שבהן שהה הנאשם בכלא. על כן,
6 במסגרת הדיון לפניי הקשיתי על ב"כ המשיבה, וביקשתי את התייחסותו לעובדות המקרה
7 שלפניו, קרי לנאשם היושב בכלא במשך 15 שנים והוחלט לקיים בעניינו משפט חוזר. כן
8 נדרש ב"כ המשיבה להתייחס לשאלה כיצד הפרקליטות רואה לאזן בין השמירה על שלום
9 הציבור נוכח המסוכנות הנובעת מהמבקש בהתחשב בחומרת העבירה המיוחסת לו ובין
10 שמירה על זכויות המבקש שיושב בכלא במשך 15 שנים. על אף האמור, לא קיבלתי טיעון
11 סדור בעניין זה מצד ב"כ המשיבה, לא הייתה התמודדות ראויה עם הנסיבות החריגות של
12 המקרה דגן וכל אשר נטען הוא שבכוונת המשיבה להגיש לבית המשפט העליון בקשה
13 להארכת מעצרו של המבקש ב- 90 ימים.
14
- 15 26. בטיעונו של ב"כ המשיבה אף לא הייתה התייחסות לפסיקה שהבאתי לעיל, הוא לא ביקש
16 לאבחן את המקרה דגן מהמקרים שפירטתי, ורק בעקבות הערות בית המשפט בנוגע להחלטה
17 שניתנה **בעניין קוזלי** ולעניין חומרת העבירות שם לעומת חומרת העבירה שבה מואשם
18 המבקש, רק אז התייחס ב"כ המשיבה לעניין וביקש לאבחן את המקרה דגן מהמקרה שנדון
19 **בעניין קוזלי** בשני פרמטרים: הראשון, **בעניין קוזלי** ההחלטה לקיים משפט חוזר ניתנה לאחר
20 שבית המשפט העליון קבע כי קיים חשש לעיוות דין נוכח הבעייתיות הרבה שהתגלתה
21 בהודאת הנאשמים שם שהיוותה בסיס להרשעתם. בניגוד לקביעה זו, כל שופטי ההרכב
22 בעניינו, לרבות השופט דנציגר שסבר כי יש לזכות את המבקש, קבעו כי יש לתת להודאות
23 הנאשם, ובעיקר להתוודות שלו בפני המדובר וההודאה שלו במהלך השחזור משקל רב; השני,
24 **בעניין קוזלי**, המעורבים שם יצאו לחופשות סדירות ועל אף האמור לא נרשמה מצדם כל
25 הפרה ובתום החופשה הם חזרו לכלא באופן סדיר וללא תקלות. מנגד, המבקש אינו יוצא
26 לחופשות ואין כל אינדיקציה שהמסוכנות שלו פחתה עם השנים.
27
- 28 27. טענות אלה לא ניתן לקבל. ראשית, ההחלטה **בעניין ג'נאמה** ניתנה לאחר שנערך משפט זוטא
29 חוזר ולאחר שנדחתה שוב טענת הנאשמים שם באשר לקבילות ומשקל ההודאות שנגבו מהם.
30 על אף האמור קבע השופט א' לוי כי הכללים והעקרונות שנקבעו בהחלטת השופטת דורנר
31 **בעניין קוזלי** ממשיכים לחול; שנית, אין להמעיט ממשקל הראיות שהציגה ההגנה במסגרת
32 הדיון בבקשה לעריכת משפט חוזר ושלגביהן קבע השופט מלצר כי הן בעלות משקל סגולי
33 ממשי המצדיק קיום משפט חוזר; שלישית, העובדה שהנאשמים **בעניין קוזלי** יצאו לחופשה

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

היא בעלת משקל מסוים, אך אין לתת לה משקל מכריע, בעיקר נוכח העובדה כי אי יציאתו של המבקש לחופשה נעוצה בעובדה שעונשו לא נקצב ולא מפאת שנמצא לא ראוי לחופשה; רביעית, הכלל הוא שבחלוף 9 חודשים מיום המעצר, "יש לשחרר נאשם העצור עד תום ההליכים, אלא אם כן ישנן נסיבות מיוחדות המצדיקות המשך המעצר. ככל שתקופת המעצר הנוספת ארוכה יותר, כן צריכות להיות נסיבות אלה חזקות יותר. בעניין שלפנינו הסיבה היחידה שהוצגה בפניי להמשך המעצר היא בחומרת העבירה בה מואשם המשיב. לדעתי, אין בכך בלבד כדי להצדיק, בנסיבות העניין, המשך המעצר. גם למי שעומד לדין על רצח הזכות, כל עוד לא הורשע, להשתחרר ממעצר לאחר שנה, אלא אם כן ישנן נסיבות מיוחדות המצדיקות המשך המעצר" (בש"פ 4586/97 מדינת ישראל נ' אשרף). כללים אלה חלים ביתר שאת על מי שהוחלט לקיים בעניינו משפט חוזר בחלוף 15 שנים בהן הוא יושב בכלא. עולה, אם כן, לא המבקש היה צריך להוכיח כי הוא ראוי להשתחרר, אלא היה על המשיבה להראות כי על אף חלוף הזמן, קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות המשך החזקתו של המבקש במעצר מאחורי סורג ובריח. בנטל זה לא עמדה המשיבה; חמישית, למבקש אין עבר פלילי, התנהלותו בכלא הייתה תקינה, ולא נרשמו לחובתו עבירות משמעת משמעותיות. מטיעוני הסניגור עליהם לא חלקה המשיבה עולה, כי המבקש שובץ לעבודה במסגרייה בתוך כותלי הכלא, והוא עובד שם באופן סדיר וללא תקלות כלשהן. זאת ועוד, המבקש נשוי לישראלית ואב לשני ילדים קטינים, כאשר הגדול שבהם הוא בן 15 שנים. עובדות אלה אף שלא היה בהן כדי להצדיק שחרור המבקש במקרה רגיל אילו היה מדובר בבקשה ראשונה למעצרו, יש בהן כדי לתמוך באפשרות שחרורו בתנאים כעת ובחלוף 15 שנים שבהן הוא יושב בכלא.

סוף דבר

28. אשר על כן, ובכפוף להצגת מפקחים ראויים שיניחו את דעתי ובכפוף לקבלת חוות דעת חיובית של מנהלת האיזוק האלקטרוני בדבר האפשרות להתקין איזוק אלקטרוני, אני מורה כדלקמן:

- א. המבקש ייעצר בתנאי איזוק אלקטרוני בבית הורי אישתו ברחוב ג'ילאבון 54 קצרין;
- ב. במשך כל שעות היממה ובכל רגע נתון יהיה המבקש בפיקוח אחד המשמורנים שיאושרו על ידי בית המשפט;
- ג. ייאסר על המבקש לצאת ממקום המעצר באיזוק אלקטרוני, אלא בהתאם להחלטה שתיתן על ידי בית משפט זה, או לצורך השתתפותו בדיונים המתקיימים בעניינו בתיק העיקרי;

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

ד. בכל יציאה ממקום המעצר יהיה המבקש מלווה על ידי אחד המשמורנים שבית המשפט אישר;
ה. ייאסר על המשיב לצאת מן הארץ;
ו. המבקש יפקיד בקופת בית המשפט סכום של 150,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית צמודת מדד, בלתי מותנית ובלתי מוגבלת בזמן, וכן ישועבד נכס מקרקעין בשווי של 500,000 ₪ לפחות להבטחת התייצבותו של המבקש לדיונים בעניינו וכן להבטחת תנאי מעצרו כאמור לעיל;
ז. המבקש יחתום על התחייבות עצמית על סך 200,000 ₪ להבטחת התייצבותו לדיונים בעניינו ולהבטחת תנאי מעצרו באיזוק אלקטרוני;
ח. כל אחד מהמשמורנים יחתום על ערבות צד ג' על סך 150,000 ₪ הן להבטחת תנאי השחרור וההתייצבות של המבקש לדיונים בעניינו והן להבטחת מילוי תפקידם של המפקחים בהתאם להחלטה זו;
ט. התנאים והערבויות שנקבעו בסעיפים ה' עד ח' לעיל הם תנאים מוקדמים להעברתו של המבקש למעצר בתנאי איזוק אלקטרוני.

ניתנה והודעה היום כ"ה אב תשפ"א, 03/08/2021 במעמד הנוכחים.

ערפאת טאהא, שופט

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

ב"כ המשיבה: אני מפנה את תשומת לב בימ"ש להוראת סעיף 22 ג' לחוק המעצרים, הקובע חובת תסקיר במקרה של מעצר באיזוק אלקטרוני בעבירת רצח.

החלטה

בית המשפט היה ער לסעיף שאינו חל בנסיבות דנן. יתרה מכך, קיימות נסיבות מיוחדות שפורטו בהחלטה המצדיקות מעצר באיזוק אלקטרוני.

ניתנה והודעה היום כ"ה אב תשפ"א, 03/08/2021 במעמד הנוכחים.

ערפאת טאהא, שופט

עו"ד ירום הלוי: מבקש לקבוע דיון המשך, המשפחה ואנוכי רוצים לבוא באופן רציני כמה שאפשר. אני אומר את מה שרמזתי בעדינות בדיון, המשפחה מעוטת יכולת ויקח זמן התארגנות לכל התנאים, וזה לא חכם מהצד שלנו להעמיד שלנו תרתי משמע את המפקחים שהם נדרשים לחתום על ערבויות גבוהות, לכן מבקש שבימ"ש ידחה לדיון נוסף לשמיעת מפקחים. מבקש קבלת חוות דעת ודחיה כדי לראות כיצד המשפחה מתארגנת עם מילוי התנאים, אני מבקש דחיה של 10 ימים.

עו"ד קבלאווי: אין לנו התנגדות לדחיה. עד הדיון הנדחה אנו נשקול אם להגיש ערעור לבימ"ש העליון. כן מבקש כי לפני הדיון הבא חברי יעביר לנו את שמות המשמורנים שיוצעו על ידו.

עו"ד ירום הלוי: בוודאי שאני אעביר.

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2021

מ"ת 21-06-48355 זדורוב(עציר) נ' מדינת ישראל

החלטה

נדחה להמשך דיון לפניי בנוגע לזהות המשמורנים ליום 15.8.2021 שעה 09:00.

עד אז תוגש חוות דעת המנהלת האיזוק האלקטרוני בנוגע לאפשרות התקנת איזוק אלקטרוני במקום המעצר שנקבע.

המבקש יובא באמצעות ליווי שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ה אב תשפ"א, 03/08/2021 במעמד הנוכחים.

ערפאת טאהא, שופט

מירב כהן

הוקלד על ידי מירב כהן

